

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXIX. — Wydana i rozieszana dnia 17. października 1916.

Treść: (M 353.—360.) 353. Rozporządzenie o właściwości sądu powiatowego Śródmieście w Wiedniu dla skarg wiedeńskich opiek zawodowych. — 354. Rozporządzenie, którym zmienia się jedno postanowienie rozporządzenia z dnia 22. kwietnia 1913, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek. — 355. Rozporządzenie w sprawie obrotu skórą wyprawną. — 356. Rozporządzenie w sprawie sporządzania i sprzedaży skóry rozdrojowej i podeszwy ze skóry rozdrojowej. — 357. Rozporządzenie, tyczące się obrotu skórami hydłecimi i końskiemi i skórkami cielęcimi. — 358. Rozporządzenie w sprawie ustanowienia najwyższych cen dla skórek cielęcych na tornistry i dla rozmaitych rodzajów skóry wyprawnej. — 359. Rozporządzenie, tyczące się przepisów o garbowaniu i sporządzaniu wyciągów garbarskich. — 360. Rozporządzenie w sprawie zgłaszania zapasów skóry wyprawnej, skór i skórek oraz przechowywania zapasów skóry wyprawnej.

353.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 7. października 1916

o właściwości sądu powiatowego Śródmieście w Wiedniu dla skarg wiedeńskich opiek zawodowych.

Na zasadzie § 103., ustęp 2. normy jurysdykcyjnej (artykuł IV., liczba 20. noweli o uproszczeniu czynności w sądach) rozporządza się:

Dla skarg, któreby opieka zawodowa z siedzibą urzędową we Wiedniu miała wnosić w zaświecie swych pupilów stosownie do postanowień normy jurysdykcyjnej w jednym ze sądów powiatowych wiedeńskich, uznaje się za sąd właściwy Sąd powiatowy Śródmieście w Wiedniu.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 1. listopada 1916; niema ono zastosowania do spraw spornych, które w tym dniu już zawiły.

Hohenburger wlr.

354.

Rozporządzenie Ministra robót publicznych z dnia 13. października 1916,

którem zmienia się jedno postanowienie rozporządzenia z dnia 22. kwietnia 1913, Dz. u. p. Nr. 66, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek.

Postanowienie § 4., punkt B, l. 1., rozporządzenia Ministerstwa robót publicznych z dnia 22. kwietnia 1913, Dz. u. p. Nr. 66, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek, zostaje zmienione aż do dalszego zarządzenia częściowo o tyle, że celem pokrycia kwoty, jaka wynika w każdym poszczególnym przypadku z przerachowania międzynarodowej należycieści za rejestrowanie na walutę tutejszokrajową, należy uścić przy uskutecznianiu zapłaty kwotę, podaną za każdym razem do wiadomości izb handlowych i przemysłowych przez Ministerstwo robót publicznych. Kwotę resztującą, pozostałą ewentualnie po uskutecznieniu zapłaty, należy składać jemu zwrócić.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 20. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 74.

Trnka wlr.

355.

**Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrami robót
publicznych i obrony krajowej oraz
za zgodą Ministra wojny z dnia
16. października 1916**

w sprawie obrotu skórą wyprawną.

Zmieniając częściowo przepisy rozporządzenia ministerialnego z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 28, zarządza się na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, co następuje:

**Przepisy o oddawaniu i używaniu zastrzezonej
skóry wyprawnej.**

§ 1.

Począwszy od dnia 24. października 1916 nie wolno już więcej producentom skóry, handlarzom skóry aniżeli nikomu innemu oddawać za poświadczaniem skóry, należącej według swej jakości (niezależnie od jej nazwy) do jednego z rodzajów, wymienionych w § 1., punkt 1. do 4. rozporządzenia ministerialnego z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 28 a to bez względu na jej grubość, lecz wolno ją oddawać tylko Ministerstwu wojny lub Ministerstwu obrony krajowej oraz osobno upoważnionym przez nie do odbioru organom alboteż na podstawie „asygnaty na skórę”, wydanej przez Ministerstwo wojny („grupę dla skóry”).

Taksamo wolno taką skórę pobierać tylko na podstawie takiej asygnaty Ministerstwa wojny.

Zasady co do rozdziału zapasów skóry pomiędzy przedsiębiorstwa konfekcyjne będą ustalone na podstawie wspólnego porozumienia Ministerstw wojny, obrony krajowej, handlu i robót publicznych.

§ 2.

Powyższy przepis jakotęż przepis, zawarty w § 4. rozporządzenia ministerialnego z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 28, według którego skórę oznaczonego wyżej rodzaju wolno przerabiać tylko w celu wykonania zamówień zarządu wojskowego, ma zastosowanie także do rodzaju skóry, oznaczonego w § 1. niniejszego rozporządzenia, która będzie sprowadzona z zagranicy celnej lub sporządzona ze sprowadzonych materiałów surowych.

Wyjątki.

§ 3.

1. Skóra oznaczonego w § 1. rodzaju, która jeszcze przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie została sprowadzona z zagranicy celnej, lub zostanie sporządzona ze skór i skórek, sprowadzonych jeszcze przed wejściem tego rozporządzenia w życie, może być bez ograniczenia celu użycia swobodnie sprzedawana i używana, jeżeli zaopatrzona jest stemplem przywozu stosownie do rozporządzeń ministerialnych z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 28 i z dnia 20. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 112;

2. skóra, która do celów wojskowych się nie nadaje lub nie jest potrzebna, będzie uwolniona od zastrzeżenia na zapotrzebowanie wojska przez komisjonalne zaopatrzenie jej stemplem w sposób dotyczasowy;

3. co do sporządzania, oddawania i używania skóry na rzemienie do maszyn pozostają w mocy postanowienia rozporządzenia ministerialnego z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 29 i z dnia 9. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 177;

4. na inne wyjątki od tego rozporządzenia może zezwolić Ministerstwo handlu w przypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących

Oddawanie do rąk spółki dla zakupna skóry.

§ 4.

Spółce z ogr. por. dla zakupna skóry lub oznaczonym przez nią odbiorcom należy oddawać co tygodnia:

1. odpadki powstające przy wyrobie, o ile chodzi o skórę oznaczonego w § 1. rodzaju (skóra z pyska, z czola, nóg, ogona, odłamki skóry, tłuszczone wiórowiny);

2. skórę, uwolnioną przez komisjonalne przestemplowanie od zastrzeżenia dla potrzeb wojskowych;

3. skórę końską, garbowaną na podeszwy lub tłuszczoną (czarną, naturalną lub farbowaną);

4. wszelkie odpadki, powstałe przy przerabianiu skóry oznaczonego w § 1. rodzaju, a to w stanie wysortowanym (odpadki jakościowe, odpadki przy wyciskaniu i krajaniu, skórę paloną), o ile przerabiający skórę nie używa sam tych odpadków dla zapotrzebowania wojskowego.

Przerabiający skórę mogą jednak użyć swych zapasów odpadków wymienionych pod punktem 4., znajdujących się już w ich pracowniach w chwili wejścia niniejszego rozporządzenia w życie, bez

ograniczenia celu użycia, a to jeszcze do dnia 31. października 1916 w celu sporządzenia wyrobów, będących już w robocie.

Postanowienia rozporządzenia ministeryjnego z dnia 23. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 193, w sprawie sprzedaży odpadków, pozostających przy przerabianiu wyprawnej skóry, tracą moc obowiązującą.

Spółka dla zakupna skóry ma rozrządać oddanymi jej zapasami skóry według zleceń Ministerstwa handlu. Zlecenia te będą wydawane, o ile chodzi o skórę końską i odpadki jakościowe (punkt 3. i 4.), w porozumieniu z Ministerstwem wojny.

Umowy o dostawę.

§ 5.

Zabrania się wykonania zawartych umów o dostawę, o ile ono sprzeciwiałoby się przepisom tego rozporządzenia.

Warunki oddawania.

§ 6.

Skoro posiadacz lub przechowca zapasów skóry oznaczonego w §§ 1. i 2. rodzaju otrzyma „asygnatę na skórę” z Ministerstwa wojny a posiadacz lub przechowca zapasów skóry oznaczonego w § 4. rodzaju zarządzenie co do wysyłki, wydane przez spółkę dla zakupna skóry, ma on przygotować towar do wysyłki i wysłać go następnie bezzwłocznie do odbiorcy wymienionego w odnośnej asygncie lub we wspomnianem zarządzeniu na koszt odbiorcy i do oznaczonego przezeń miejsca.

Posiadacz zapasów ma przesłać równocześnie odbiorcy:

1. spis gatunków z podaniem wagi i ilości sztuk towaru,
2. rachunek,
3. duplikat listu przewozowego, zawierający urzędowe podanie wagi.

Odbiorca ma zapłacić 80 procent ceny kupna, należącej się sprzedawcy według tych załączników z uwzględnieniem ustanowionych cen najwyższych, natychmiast po nadjęciu załączników. Resztę ma odbiorca uiścić do czterech dni po odebraniu towaru, o ile towarowi nie zarzucono wad.

Odbiór towaru ma nastąpić w ciągu czterech dni po uwiadomieniu adresata o nadjęciu towaru na stację przeznaczenia. Adresat ma wysyłającemu donieść natychmiast pisemnie o nadjęciu towaru na stację przeznaczenia.

Odbiorca może podnosić wady towaru tylko wtedy, jeżeli doniósł o nich sprzedawcy w ciągu ośmiu dni po uwiadomieniu adresata o nadjęciu towaru na stację przeznaczenia i pozostawił towar w stanie niezmienionym.

Po zarzuceniu wad w czasie należytym ma odbiorca uiścić resztę ceny kupna lub sprzedawca ewentualny zwrot pobranej kwoty dopiero na podstawie prawomocnego orzeczenia o wartości towaru.

§ 7.

Ministerstwo handlu może ustanowić ewentualnie dalsze warunki dostawy dla oddawania skóry i wydać zarządzenia co do oddawania odnośnie do zapasów skóry rodzaju, oznaczonego w §§ 1., 2. i 4.

Postanowienia § 6. pozostają bez wpływu na będący dotąd w użyciu obrót płatniczy w stosunkach z wojskowemi i państwowemi władzami i takiemi zakładami.

§ 8.

W razie sporu ma sądowe ustalenie ceny kupna za zapasy, które mają być oddane stosownie do zarządzeń wydanych w drodze rozporządzenia lub osobnego zlecenia do oddania albo stosownie do „asygnał na skórę” wydanych przez Ministerstwo wojny, uskutecznić na żądanie jednej ze stron sąd powiatowy właściwy ze względu na miejsce przechowania zapasów, a to w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu znawców. Rozstrzygnięcie można zaczeplić rekurem w ciągu dni ośmiu. Przeciw rozstrzygnięciu drugiej instancji nie jest dopuszczalny dalszy środek prawnny. O ile koszta postępowania ma zwrócić jedna strona lub należy je rozdzielić między strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania.

Postępowanie sądowe nie odraca obowiązku oddania. W razie potrzeby oznaczy cenę tymczasowo Ministerstwo handlu.

Jeżeli zostanie zarządzone oddanie skóry na rzecz zarządu wojskowego, oznacza cenę ten zarząd, nie uwłaczając prawom przysługującym posiadaczowi zapasów według pierwszego ustępu tego paragrafu. W razie zażądania skóry na podstawie ustawy o świadczeniach wojennych są miarodajne postanowienia tej ustawy.

Oznaczanie ceny za skórę sprowadzoną.

§ 9.

Cenę sprzedaży za skórę sprowadzoną, zapatrzoną stemplem przywozu, należy obliczyć

uwzględniając cenę zakupna, która ma być odpowiednio wykazana, i kosztą uboczne (to jest kosztu przewozu, cło i ubezpieczenie) tudzież doliczając osobne wynagrodzenie w wysokości ośmiu procent ceny zakupna łącznie z wydatkami.

Przy obliczeniu ceny zakupna skóry w prawnej, sporzązonej ze sprowadzonych skór lub skórek i zaopatrzonej stemplem przywozu, należy zamiast cen najwyższych, ustalonych dla skór i skórek pochodzenia tutejszokrajowego, uwzględnić wykazaną odpowiednio cenę zakupna sprowadzonych skór i skórek łącznie z kosztami przywozu, cła i ubezpieczenia.

Jeżeli podana, choćby nawet dokumentami wykazana cena zakupna sprowadzonych skór w prawnych, skór lub skórek przewyższa znacznie ceny, jakie w czasie przeprowadzenia zakupna istniały w odnośnym obszarze dla wywozu w tym samym kierunku, natenczas nie należy uwzględnić przy oznaczaniu ceny odnośnej nadwyżki.

Kontrola.

§ 10.

Nad przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia będzie czuwało Ministerstwo handlu, posługując się przytem inspektorami przemysłowymi lub innymi organami, tudzież zarząd wojskowy. W tym celu można przeprowadzać oględziny pracowni i innych zakładów i wglądwać do ksiąg handlowych.

Postanowienia karne.

§ 11.

Kto działa rozmyślnie wbrew przepisom §§ 1., 2. lub 4., niniejszego rozporządzenia, będzie karany przez polityczną władzę pierwszej instancji aresztem do 6 miesięcy.

Za wszelkie inne działania wbrew przepisom tego rozporządzenia będą karały polityczne władze pierwszej instancji grzywnami do 5000 K lub aresztem do jednego miesiąca.

Jeżeli działanie jakieś podпадa pod surowsze postanowienie karne, wówczas może być ono zastosowane.

§ 12.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wr.

Spitzmüller wr.

Trnka wr.

356.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami robót publicznych i obrony krajowej i za zgodą Ministra wojny z dnia 16. października 1916,

w sprawie sporządzania i sprzedaży skóry rozdwojonej i podeszew ze skóry rozdwojonej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Producenci skóry mają garbować swoje zapasy skóry rozdwojonej zawsze bezwzględnie dębnicą.

§ 2.

Do sporządzania podeszew i płyt podeszwianych, składających się ze zlepionych ze sobą warstw skóry rozdwojonej lub innej skóry, można używać tylko takich środków do spajania, które nie są we wodzie rozpuszczalne.

§ 3.

Każdy, kto zamierza sprzedawać skórę rozdwojoną wymienionych poniżej gatunków, płyty ze skóry rozdwojonej lub podeszwy z takiej skóry, ma je przedewszystkiem zaoferować do kupna spółce z ogr. por. dla zakupna skóry w Wiedniu.

Ten obowiązek oferowania odnosi się do:

1. skóry rozdwojonej, garbowanej dębnicą, nieprzysposobionej,
2. tłuszczonej, brunatnej lub czarnej skóry wierzchniej, rozdwojonej,
3. skóry rozdwojonej na podeszwy wewnętrzne,
4. skóry rozdwojonej impregnowanej,
5. płyt lub podeszew ze zlepionych ze sobą warstw skóry rozdwojonej.

Oferty należy przesyłać spółce dla zakupna skóry pocztą w liście poleconym. Spółka ma zwrócić wnioskującemu ofertę należytość pocztową.

Wnoszący ofertę jest związany swoją ofertą przez 14 dni, które liczy się od dnia nadania oferty na pocztę. Jeśli w ciągu tego terminu nie otrzyma od spółki oświadczenie przyjęcia, może zaofiarowanym towarem swobodnie rozrządzić.

Jeśli spółka ofertę przyjmie, ma wydać także bezwłocznie potrzebne zarządzenia co do dostawy towaru.

Co do warunków oddania mają zresztą zastosowanie przepisy §§ 6. i 8. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 16. października 1916, Dz. u. p. Nr. 335, w sprawie obrotu skórą.

§ 4.

Ministerstwo handlu może zarządzić, aby zapasy wymienionych w § 3. towarów zostały oddane przedsiębiorstwom lub osobom, które ono oznaczy.

Ministerstwo handlu będzie czuwało nad przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia, posługując się przytem inspektorami przemysłowymi albo innymi funkeyonaryuszami. W tym celu można przeprowadzić oględziny pracowni i innych zakładów i wglądać do ksiąg handlowych. Na wyjątki od przepisów tego rozporządzenia może pozwolić tylko Ministerstwo handlu.

§ 5.

Za działania wbrew przepisom tego rozporządzenia mają karać władze polityczne I. instancji aresztem do sześciu miesięcy albo grzywnami do 5000 K.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wr.

Trnka wr.

Spitzmüller wr.

357.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami robót publicznych i obrony krajowej i za zgodą Ministerstwa wojny z dnia 16. października 1916,

tyczące się obrotu skórami bydlęcemi i końskimi i skórkami cielęcemi.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Począwszy od dnia 28. października 1916 należy zapasy skórek cielęcych, skórek z cieląt odstawionych od matki i bukatów oferować co soboty do zakupna Tow. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych w Wiedniu. Oferta ma tedy obejmować zapasy, uzyskane i nabyte w ciągu odnośnego tygodnia.

Co do obrotu skórkami cielęcimi, skórkami z cieląt odstawionych od matki i bukatami będą miały zastosowanie także w każdym innym kierunku wszystkie te postanowienia, które zostały wydane co do obrotu skórami bydlęcimi i końskimi (rozporządzenia ministeryjne z dnia 13. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 198, z dnia 19. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 243, z dnia 4. września 1915, Dz. u. p. Nr. 259, z dnia 28. września 1915, Dz. u. p. Nr. 291, i z dnia 23. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 194).

W szczególności wolno publicznym przedsiębiorstwom przewozowym przyjmować do przewozu skórki cielęce, skórki z cieląt odstawionych od matki i bukaty analogicznie do obowiązujących dotąd przepisów co do skór bydlęcych i końskich, tylko na podstawie wygotowanych w taki sam sposób poświadczonych transportowych lub stałych pisemnych zezwoleń (rozporządzenie ministeryjne z dnia 4. września 1915. Dz. u. p. Nr. 259).

Pod skórami cielęcimi po myśli tego rozporządzenia należy rozumieć także skórki cielęce na tornistry.

§ 2.

Tow. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych należy oferować do kupna z przestrzeganiem wymienionych w § 1. przepisów także skóry bydlęce i końskie, skórki cielęce, skórki z cieląt odstawionych od matki i bukaty, które zostały sprowadzone z zagranicy celnej.

Od tego postanowienia wyjęte są skóry i skórki, sprowadzane przez producentów skóry lub na rachunek producentów skóry w celu przerobienia w ich własnych pracowniach, o ile dowód uszkutecznionego sprowadzenia, to jest potwierdzona przez urząd celny deklarację towarową i wedle możliwości także rachunek na sprowadzony z zagranicy towar zostaną w ciągu 14 dni po nadjeściu towaru do obszaru celnego przedłożone Ministerstwu handlu i uznane przez nie za należytne.

Co do ofert, przedkładanych Centrali dla skór surowych i wyprawnych i w razie oddania zarządzonego przez Ministerstwo handlu mają analogiczne zastosowanie postanowienia o oznaczaniu wartości, zawarte w § 9., ustęp 1. i 3., rozporządzenia ministeryjnego z dnia 16. października 1916, Dz. u. p. Nr. 355, w sprawie obrotu skórą, o ile przywóz skór lub skórek został wy-

kazany w czasie należytym po myśli poprzedniego uстępu.

§ 3.

Producenci skóry mogą przyjmować także skóry i skórki uzyskane przy rzeziach z konieczności. Skóry takie mają producenci skóry garbowanej wymieniać osobno w doniesieniach o zapasach przedkładanych według przepisu do biura zgłoszenia skóry w Ministerstwie wojny i dodawać do doniesienia urzędowe poświadczenie, z którego musi wynikać, że chodzi o rzeź z konieczności.

§ 4.

Garbowania skór i skórek przydzielonych producentom skóry należy dokonać we własnych pracowniach tych przedsiębiorstw, którym te skóry i skórki zostały przydzielone. Innym producentom skóry wolno przydzieleć skórki oddawać także w celu garbowania za opłatą tylko w razie zezwolenia Ministerstwa handlu.

§ 5.

Zabrania się handlu skórami bydlęcemi i końskiegomi, skórkami cielesnymi, skórkami pochodzącymi z cieląt odstawionych od matki i bukatami, już zagarbowanymi i w ogólności takiemi skórami i skórkami, które nie znajdują się już w stanie surowym (zielone, nasolone, wysuszone). Takich skór i skórek nie wolno tedy oddawać w szczególności także producentom skóry ani tym ostatnim nie wolno ich pobierać. Wyjątkowe oddanie takich skór i skórek może nastąpić tylko do rąk Tow. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych, które postara się o wygarbowanie stosownie do udzielonych jej urzędowych poleceń.

§ 6.

Za działania wbrew przepisom tego rozporządzenia będą karały polityczne władze l. instancji aresztem do sześciu miesięcy lub grzywną do 5000 K.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

Spitzmüller wlr.

Trnka wlr.

358.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami robót publicznych i obrony krajowej i za zgodą Ministra wojny z dnia 16. października 1916,

w sprawie ustanowienia najwyższych cen dla skórek cielesnych na tornistry i dla rozmaitych rodzajów skóry wyprawnej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zmieniając i uzupełniając częściowo rozporządzenia ministeryalne z dnia 12. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 197, i z dnia 22. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 393, ustanawia się ceny najwyższe, wymienione w dołączonym spisie dla oznaczonych tamże towarów.

Te ceny najwyższe mają zastosowanie także do istniejących zobowiązań dostawy o tyle, o ile ich w dniu wejścia tego rozporządzenia w życie jeszcze nie wypełniono. W miejsce umówionych przytem wyższych cen obowiązują ustanowione w rozporządzeniu najwyższe ceny.

Umowy zawarte po wejściu tego rozporządzenia w życie są nieważne, o ile odbiegają od przepisów rozporządzenia na niekorzyść kupującego.

Zresztą mają zastosowanie postanowienia rozporządzeń, wymienionych w pierwszym ustępie tego paragrafu, nie wyłączając postanowień karnych.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, zaś zmiana najwyższych cen dla wyprawnych skórek cielesnych według dołączonego spisu w dniu 18. grudnia 1916.

Georgi wlr.

Spitzmüller wlr.

Trnka wlr.

Spis najwyższych cen.

A. Skórki ciełęce na tornistry.

Za skórki ciełęce na tornistry uważa się skórki brunatne, czerwone i jasne, skórki w tych barwach upstrzone lub skórki upstrzone temi barwami i lekko białą a to, o ile mają conajmniej 80 centymetrów mierząc od nasady ogona aż do małżowniny usznej, są bez dziur, „płaskie” i nie wypada z nich sierść. Cena najwyższa za skórki ciełęce na tornistry, które oferuje się po wysortowaniu z różnych skórek, wynosi od sztuki o 1 K 50 h więcej od ceny, wynikającej od sztuki według cen najwyższych, ustalonych dla wszystkich innych skórek ciełęcych w wykazie I do rozporządzenia ministerialnego z dnia 22. grudnia 1915. Dz. u. p. Nr. 393.

B. Wyprawne skóry bydlęce.

Cena w koronach
za kilogram

Skóra podpodeszwiana z szyi i avern (aż do 3 milimetrów grubości)	11.—
Skóra wierzchnia { ponad 2·5 milimetrów { naturalnie brunatna	17.—
(Skóra wierzchnia na rzemienie) { grubości) { czarna gładka	16.—
Skóra na pasy, t. j. skóra blank, naturalnie brunatna, na 2 do 4 milimetry w równomiernej grubości łupana i falcowana, przysposobiona do użycia na pasy, z zawartością tłuszczy najwyżej 10 procent	21·50

Skórę na pasy można tylko wówczas sprzedawać po powyższej cenie, jeżeli producent otrzymał osobne zezwolenie na wybór tej skóry od Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem wojny i jeżeli każdy kawałek tej skóry zostanie zaopatrzony odciskiem firmy tego producenta i nazwą „skóra na pasy”.

C. Wyprawna skóra końska.

Cena w koronach
za kilogram

Podeszwy wewnętrzne, karki, zadły, krupony i szczupaki (wygarbowane jak skóra na podeszwy)	12.—
--	------

D. Wyprawna skóra ciełęca.

Rodzaj	Garbowanie	Waga poszczególnej sztuki	Cena w koronach za kilogram
brunatna czarna, wysmarowana	I. Garbowana tylko dębnicą	do 1·4 kilograma ponad 1·4 ,	23.— 23·50
czarna, wygładzona, nieparzona	II. Każde inne garbowanie	do 1·4 kilograma ponad 1·4 ,	22.— 22·50
czarna, wygładzona, parzona na czarno pośtarbowana			Cena najwyższa jest niższa o 2 K od cen najwyższych, ustalonych powyżej według poszczególnych rodzajów garbowania i rozmaitej wagi poszczególnych sztuk. Te ceny najwyższe wchodzą w zastosowanie tylko w razie dostawy skóry najlepszego garbowania i przyrządzenia ze skórek bez błędu z krótką nogą, bez głowy. Za towar mniej wartościowy należy płacić tylko odpowiednio niższą cenę.

Ustalone powyżej ceny najwyższe wyprawionej skóry cielęcej zaczynają obowiązywać w dniu 18. grudnia 1916.

Geny w kwocie 23 K i 23 K 50 h wolno żądać tylko tym producentom skórek cielęcych, garbowanych czystą dębnicą, którzy otrzymali na to osobne zezwolenie Ministerstwa handlu. Ci producenci mają ścisłe zastosować stwierdzony u nich przed udzieleniem zezwolenia sposób garbowania i o zmianach w tym kierunku donosić bezzwłocznie Ministerstwu handlu. Wspomnianą wyższą cenę można żądać na podstawie takiego zezwolenia tylko wówczas, jeżeli każdy kawałek ma wyściniętą firmę producenta i nazwę „Skóra wyprawiona cielęca I“.

Stopy cen najwyższych, ustalone rozporządzeniem z dnia 22. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 393 (Wykaz II) za cielęce skóry wyprawne i zawarty w tem royporządzeniu przepis w sprawie sposobu oznaczania (§ 5.: „Czyste garbowanie korą“, „Garbowanie wyciągowe“, „Kombinowane mineralne garbowanie“) tracą moc obowiązującą z dniem 17. grudnia 1916. Natomiast pozostają w mocy „Postanowienia wspólne“, zawarte w wymienionym wykazie II.

E. Zlepione ze sobą płyty skóry rozdwojonej i podeszwy z nich.

Cena w koronach
za kilogram

Impregnowane i wyciskane płyty ze zlepionych ze sobą warstw skóry rozdwojonej wytlaczane lub wycinane z nich podeszwy	12.— 16.—
--	--------------

Jeżeli zostanie do tego użyta mniej wartościowa (nie mająca jędrności) skóra rozdwojona z grzbietu, wówczas można żądać tylko odpowiednio niższej ceny.

359.

**Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrami robót
publicznych i obrony krajowej
i za zgodą Ministra wojny z dnia
16. października 1916,**

tyczące się przepisów o garbowaniu i sporządzania wyciągów garbarskich.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Do puszcanych w obrót wyciągów garbarskich nie wolno dodawać żadnych nieorganicznych materiałów ani organicznych materiałów obciążających, jakoto glukozy (hylantyny), dekstryny, masy i. t. p.

Wyciągi garbarskie, jakie producenci skóry we własnym przedsiębiorstwie przygotowują i używają, wolno sporządzać i ich używać z przestrzeniem przepisów, wydanych rozporządzeniem ministeryjnym z dnia 12. lipca 1915. Dz. u. p. Nr. 199, które zakazuje się dodawania ciężaru skórze.

§ 2.

Do sporządzania gatunków skóry, wymienionych w § 1. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 16. października 1916, Dz. u. p. Nr. 355, w sprawie obrotu skórą, nie wolno używać żadnych sztucznych środków garbarskich, lecz jedynie naturalnych roślinnych materiałów garbarskich i wyciągów z takich materiałów.

Postanowienia rozporządzenia ministeryjnego z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 29, w sprawie wyjątkowego zezwolenia na garbowanie mineralne takiej skóry, pozostają w mocy.

Począwszy od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie nie wolno tedy przy wyrobie takiej skóry dodawać do garbnicy sztucznych środków garbarskich.

§ 3.

Ministerstwo handlu może w porozumieniu z Ministerstwem wojny zezwolić na wyjątki od przepisów §§ 1. i 2.

§ 4.

Producenci skóry są obowiązani stosować się ścisłe do wskazówek władzy w sprawie gatunku,

sposobu garbowania i wyprawiania sporządzanego przez nich rodzaju skóry, oznaczonego w § 1. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 16. października 1916, Dz. u. p. Nr. 355, w sprawie obrotu skórą.

Wskazówki te będą wydane w porozumieniu między Ministerstwem handlu i Ministerstwem wojny przy sposobności przydzielenia skór i skórek albo też w drodze ogólnych zarządzeń.

§ 5.

Każde działanie wbrew przepisom tego rozporządzenia będzie karana władza polityczna I. instancji aresztem do 6 miesięcy lub grzywną do 5000 koron.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wejdzie w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wr.

Trnka wr.

Spitzmüller wr.

360.

**Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrem obrony
krajowej i za zgodą Ministra wojny
z dnia 16. października 1916,**

w sprawie zgłaszania zapasów skóry wyprawnej, skór i skórek oraz przechowywania zapasów skóry wyprawnej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Producenci skóry wyprawnej i inni posiadacze i przechowcy zapasów skóry wyprawnej, skór i skórek mają przedkładać doniesienia o zapasach jak dotyczy z dnia tygodnia (co wtorku według stanu z poprzedniej soboty) do „Biura dla zgłoszenia skór w c. i k. Ministerstwie wojny”, jednakowoż począwszy od dnia 24. października 1916 już tylko na przepisanych nowych drukach.

Doniesienia należy wnosić w dwóch egzemplarzach.

Nowe druki na doniesienia o zapasach skór i skórek można otrzymać w wspomnianem biurze.

Od obowiązku zgłoszenia zapasów skór i skórek uwolnieni są ci posiadacze zapasów, którzy zapasy

te oddają bezpośrednio lub pośrednio Tow. ake. Centrali dla skór surowych i wyprawnych lub temu towarzystwu oferują.

Przepis co do zgłoszenia zapasów materyałów garbarskich i degrasu traci moc obowiązującą.

§ 2.

Producenci skóry mają przechowywać skórę podeszwianą i skórę ciełeczą, posortowaną według wymienionych poniżej rozmaitych grubości (ciężarów) i okazywać ją w takim ułożeniu komisjom urzędowym, a mianowicie:

Skórę podeszwianą (całe skóry lub połowy skór, grzbiety, krupony) o grubości do 4·5 i ponad 4·5 milimetrów;

skórę ciełeczą o wadze poszczególnej sztuki do 1, ponad 1 do 1·4, ponad 1·4 do 1·8 i ponad 1·8 kilograma, oddzielnie skórę brunatną a oddzielnie czarną.

Mniej wartościowej skóry, nie wykazującej nawet przeciętnej jakości, nie wolno sortować wśród innej skóry („wkładów”); skóra ta musi być osobno składana i w ten sposób okazywana komisjom urzędowym.

§ 3.

Działania wbrew przepisom tego rozporządzenia będą władze polityczne pierwszej instancji karaly aresztem do sześciu miesięcy lub grzywnami do 5000 koron.

§ 4.

Rozporządzenie to wejdzie w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wr.

Spitzmüller wr.